

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΟΥ ΙΩΣΗΦ: ΦΩΤΑ ΟΛΟΦΩΤΑ ΣΤΟ

Πάντα ή έορτή τών Θεοφανίων στήν κατάνυξη πού μιλάνε στά πιά των Ρωμιών και τών Όρθοδόξων Συνοδικής Λειτουργίας, ή λιτότητα και κοσμικότητες, ή δωρικότητα τής ψυχής έχουν κάτι ξεχωριστό νά πούν στήν ψυχή και περπέρεια Χριστιανών. Κι ό παγωμένα πολλά παλληκάρια πού θέλουν νά πουν στό Πατριάρχη. Κάποτε ανάμεσά τους βουρνοτούς συγκινεί ή μυσταγωγία και ή κρυψοθυμάμαι δημοσιογράφο μεγάλης τουρκοσταυρό και νά τόν παραδίδη στόν Πατριάρχη ένοχής πού τόλμησε νά επέμβη στά πλάγια. Κι ό Πατριάρχης, προνοητικός πάντα, έστειλε αντίγραφο ένός μεταλλίου και νά του έπαύριο ένα ύπέροχο πρωτοσέλιδο-ύπερπνεύματος ...

Άλλά τά φετεινά Θεοφάνια χαρακτηρίζονται από τόν ξεχωριστό φωτισμό ένός μεγάλου Λαού, πού ως προχθές ό μοσχοβίτικος ιμπεριαλισμός (έκκλησιαστικός και πολιτικός) τόν κρατούσε ανάληγχα στό σχίσμα και στό «ανάθεμα». Περισσότερα από 25 έκατομμύρια (!) Όρθοδόξους Χριστιανούς τής Ούκρανίας, παιδιά ως χθές ένός κατώτερου Θεού, αποπαιδία τής Έκκλησίας, προδομένα από τούς πνευματικούς των πατέρες και ήγέτες, άνοιξε ή μεγάλη άγκαλιά τής Μητέρας Έκκλησίας, μέ τήν γενναία απόφαση του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου και τής Συνόδου του μαρτυρικού Θρόνου τής Κωνσταντινουπόλεως, και τούς δέχτηκε στή ζεστασιά τής αγάπης του Χριστού, πού ήρθε στόν κόσμο μας νά άγκαλιάσει τούς άπερριμένους και περιφρονημένους, «τά μωρά του κόσμου και έξουθενημένα» και νά τά εισαγάγη στή Βασιλεία Του. Τά Φώτα του 2019 σηματοδοτούν τόν έπαναφωτισμό τής έκκλησιαστικής πορείας και ζωής του Ούκρανικού Λαού, καθώς τήν άγια αυτή ήμέρα θά λάβουν από τά χέρια του Πρώτου τής Όρθοδοξίας τόν πολυπόθητο Τόμο τής Αυτόκεφαλίας τους, Τόμο πολυτιμότερο από κάθε Χρυσόβουλο και Ουκάζιο Αυτόκρατορικό. Κι αυτό γιατί μέ τόν Τόμο αυτόν, πέρα από τήν έκκλησιαστική ανεξαρτησία, ουσιαστικά διασφαλίζεται και ή έθνική αξιοπρέπεια του ταλαιπωρημένου μεγάλου αυτού λαού. Τήν ήμέρα των φετεινών Έπιφανίων, ό Μητροπολίτης Έπιφάνιος Κιέβου και πάσης Ούκρανίας, αναγνωρίζεται έπίσημα ως πνευματικός πατέρας και έκκλησιαστικός ταγός του Ούκρανικού Λαού και αναλαμβάνει ένώπιον Θεού και ανθρώπων τήν ύψιστη ευθύνη νά όδηγή τό ευσεβές Έθνος του στήν όδό τής έν Χριστώ τελειώσεως και σωτηρίας. Όντως «έπεφάνη ή Χάρις ή σωτήριος πΰσιν ανθρώποις» και χαιρούν οι Άγγελοι μαζί μέ τούς ανθρώπους γι' αυτό και χαιρονται διπλά οι Ούκρανοί πιστοί και μαζί τούς ό Άρχάγγελος Μιχαήλ, ό προστάτης του Κιέβου, και όλος ό μεγάλος χορός των Αγίων πού άνέδειξε τό έθνος αυτό στα χίλια-τόσα χρόνια από τόν εκ Κωνσταντινουπόλεως φωτισμό και έκχριστιανισμό του.

Η απόφαση τής χορηγήσεως τής Αυτόκεφαλίας στήν Έκκλησία τής Ούκρανίας είναι ίσως ή πιο γενναία απόφαση τής 27ετούς εύλογημένης Πατριαρχίας του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου. Ο Παναγιώτατος, μέ ύψηλό αίσθημα ευθύνης, άφουγκράσθηκε τά μηνύματα των

Η απόφαση τής χορηγήσεως τής Αυτόκεφαλίας στήν Έκκλησία τής Ούκρανίας είναι ίσως ή πιο γενναία απόφαση τής 27ετούς εύλογημένης Πατριαρχίας του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου.

καιρών, αλλά και τήν κραυγή του πόνου του πολυάριθμου Ούκρανικού λαού, τό παράπονο των σκληρά δοκιμασθέντων πιστών τής «Μικράς Ρωσίας», και, κάνοντας χρήση των προνομίων πού δίδουν στόν Οικουμενικό Πατριάρχη τής Κωνσταντινουπόλεως οι Έρωϊ Κανόνες των Οικουμενικών Συνόδων, τά άρχαία θέσμια και ή σεβάσμια Κανονική Τάξη και Παράδοσή τής Όρθοδόξου Έκκλησίας, άφου έθεράπευσε τήν θεομίσητη κατάσταση τής άποκοπής τώσων έκατομμυρίων Όρθοδόξων πιστών από τήν έκκλησιαστική κοινωμία, προέβη Συνοδικώς στή χειραφέτησή τους και στήν ανάδειξή τους στό status τής 15ης Αυτόκεφάλου Έκκλησίας τής οικογενείας των Όρθοδόξων. Έναντίον αυτής τής γεμάτης από αγάπη Χριστού και κήδος ύπέρ τώσων ψυχών για τίς όποιες ό Κύριος ένανθρώπησε και σταυρώθηκε, έπιχειρήματα λογικά κανονικά, έκκλησιαστικά, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ! «Μόνος στενάζει του σκότους ό προστάτης» γι' αυτή τήν κενωτική φιλανθρωπία τής Μητέρας Έκκλησίας τής Κωνσταντινουπόλεως, ή όποία για μία άκόμη φορά διαμοιράζει, όχι τά ιμάτιά της, αλλά τίς ίδιες τίς σάρκες της, χάριν τής σωτηρίας των παιδιών της. Όπως τό έκαμε και παλαιότερα για τή Ρωσία, για τήν Ελλάδα, για τή Σερβία, για τή Ρουμανία, για τή Βουλγαρία, για τήν Αλβανία, για τήν Πολωνία, για τήν Τσεχία και Σλοβακία (κι άς μή θέλουν κάποιοι άγνώμονες νά τό θυμούνται!). Άλλά «του σκότους ό προστάτης» έχει συνέμπορο τόν ρωσικό ιμπεριαλισμό, ό όποιος εκ στόματος «άδελφικού» Πατριαρχικού, αλλά και Πουτινικού καισαρικού, έρεύγεται άρρητ' αθέμητα, βλάσφημα, συκοφαντικά και άνόσια, ών ούκ έστιν αριθμός, έναντίον του σεπτού προσώπου του Οικουμενικού Πατριάρχου και του Πρωτοθρόνου και Πρωτευθύνου Πατριαρχείου τής Κωνσταντινουπόλεως. Και δέν μένουν μόνον στα λόγια αλλά και προχωρούν σε άπειλές και έξαγορές συνειδήσεων, πειθαναγκασμούς, στρεβλώσεις, έκβιασμούς και ύποχθόντες διεργασίες. Από τόν ΙΘ' αιώνα πριονίζουν συστηματικά τό δένδρο τής Ρωμησοσύνης και τά δίκαια τής Μητέρας (και δικής τους) Έκκλησίας τής Κωνσταντινουπόλεως. Βουλγαρική Έξαρχία και Σχίσμα, έξαραβισμός του Ρωμαϊκού Πατριαρχείου Άντιοχείας, έκρωσιμός του Αγίου Όρους, ύπνόμηση Πατριαρχείων Έροσολύμων και Άλεξανδρείας, πανσλαβισμός σ' όλη τή Χριστιανική Ανατολή, είναι μόνον μερικά από τά έργα και τίς ήμέρες του άδελφού Ξανθού Γένους εις βάρος τής Πονεμένης